

Голосуйте за програмою Комуністичної Партії!

ТОМ ЮЕН
(КАНДИДАТ НА АЛДЕРМАНА)

Тов. Томас Юен, кандидат комуністичної партії на алдермена в 3-ій варді (північний Вінніпег) народився 1891 року в Кінгсдінгтоні, Шотландія. Скінчивши публичну школу — п'ять класів, в 13 літ пішов вже до праці, вивів на ковалю, потім працював в різних містах і містечках Шотландії по ковальському фаху.

Приїхав до Канади в 1910 році і вперше оселився як фармер в Мордені, Ман., а потім вернувся до свого фаху. Прибув до Вінніпегу в 1913 році і працював тут в Семі Корі в кузню при Fort Street до 1915 року. Потім вийшов до Свіфт Корсіт, потім до Кемпбелла, де був активним в соціалістичному русі, а в 1919 році переїхав до Саскатуну.

Працював в "Riddle Carriage and Motor Work" через клієнтів в Саскатуні, а в 1927 році переїхав до Вінніпегу і працював в сценарських шпалах в Трансконі. В вересні 1929 року залишив працю в трансконських шпалах, бо перейшов до повної праці в Комуністичній Партії Канади, членом якої є від квітня 1922 року.

Від 1922 до 1927 року тов. Юен був членом саскатунського Трейдс анд Лейбор Кавсислу, де репрезентував великий локаль "International Hod Carriers". Потім організував 22-ий відділ "International Blacksmiths Drop Forgers and Helpers".

Переїхавши до Вінніпегу, був тісно зв'язаний з загально-робітничим рухом і членом вінніпегського Трейдс анд Лейбор Кавсислу, репрезентуючи локаль 565 "International Blacksmiths".

ЯК ПОВИННІ ГОЛОСУВАТИ МАЛОПИСЬМЕННІ.

Ті, що не вміють добре читати і писати, повинні сказати, що бажають голосувати відкрито (по англійськи казати "open ballot"). Тоді "триторні офісер" має випросити всіх інших виборців з кімнати, замкнути двері і прочитати такому виборцю назви кандидатів з кожного балота з поодиноким голосуючим відкрито заявляє тоді, на кого він бажає голосувати і "триторні офісер" значить в присутності скрутирів його балоти.

Для неписьменних і малописьменних будуть визначені цього року спеціальні "пули" в наступних школах: Кінг Едвард, Маргарет Скот, Айзек Нютон, Страткона, Вільям Гвант і Норквей.

За що бореться Комуністична Партія у міських виборах

Ви, вінніпегський робітник-пролетар, робітниця-пролетарка — не сидіть завтра дома але йдіть до виборчого пункту своєї околиці голосувати й віддайте свій голос — ОДИНКУ на кандидата Комуністичної Партії Канади на алдермена до Міської ради — Томаса Юена!

Голосуйте ОДИНКОЮ на кандидата Комуністичної Партії Канади на шкільного троста до шкільної ради — Андрія Білецького!

Програма Комуністичної Партії Канади — це програма робітничої класи, програма визвольної боротьби працюючих з політичної і економічної неволі, яку дала працюючим капіталістична система.

Програма Комуністичної Партії — це програма проти безробіття, яке стало зростає й творить резервову армію, що її вживають капіталісти для зниження платні й погіршення умов праці тим робітникам, які ще працюють.

Програма Комуністичної Партії — це протест проти раціоналізації і "спід-ап" системи, за посередництвом якої капіталісти викладають тисячі робітників на вулицю, а тих, що залишаються при праці, роблять додатком до машини й заставляють працювати так само швидко, як працює машина.

Програма Комуністичної Партії — це домагання до капіталістів і до їх міської ради, що коли вони вихваляються добробутом, то в цьому добробуті повинні бути місце й робітникам, це домагання, щоб безробітним дали працю з повною належною платнею, або повне утримання!

Де взяти на це грошей? Коли міська рада може дарувати поперх 100 тисяч доларів Вінніпегській Електричній Компанії, коли вона може відсигнувати тисячі доларів для капіталістичного товариства Чемберс оф Майн, коли вона може довати дарунки для різних буржуазних спортивних товариств та влаштовувати бенкети ріжним конвенціям буржуазних організацій, то вона повинна мати гроші й на утримання безробітних.

Програма Комуністичної Партії — це домагання коротшого дня праці, кращих умов і більшої платні робітникам. Це не все, чого хоче програма Комуністичної Партії, це частина її домагань в капіталістичному "добробуті". Скасування невільничого пакту, який заборонено міським робітникам належати до юнії!

Програма Комуністичної Партії — це боротьба за звільнення від податків бідних робітників, які зазедво виживають із своїх заробітків, а оподаткування всіх багатих компаній після їх доходів — тоді буде чим втримувати безробітних.

Програма Комуністичної Партії — це скасування навчання дітей і молоді військового ремесла в публичних школах і релігійного навчання, безплатні технічні школи для робітників і їх дітей, безплатні шкільні підручники, безплатні вечірні школи.

Щі всі домагання тільки тимчасові, це тільки сходи, якими йде пролетаріят у своїй боротьбі під проводом Комуністичної Партії за повний визволення з капіталістичної системи!

Голосуючи за комуністичними кандидатами — ви голосуєте за ціми домаганнями!

Голосуючи за програмою Комуністичної Партії — ви протестуєте проти насильства капіталу над працюючими!

Піть же завтра до голосування і виберіть своїми голосами кандидатів Комуністичної Партії Канади!

АНДРІЙ БІЛЕЦЬКИЙ
(КАНДИДАТ НА ШКІЛЬНОГО ТРОСТА)

Тов. Андрій Білецький, кандидат комуністичної партії на шкільного троста в 3-ій варді, народився в 1903 році на фармах і околиці Алвені, Саск., де й продав перших 12 років свого життя. Потім три роки ходив до англійської школи в Саскатуні, а відтак знову вернувся до праці на фармах.

В 1920 році знову вернувся до школи в Саскатуні, але через брак засобів мусів залишити школу, та в осіні 1921 року вийшов до Трейд, Бритни Колумбія. Там перший рік вчителював до 11-го класу "тай-скула", але знову через фінансову труднощі примушений був залишити школу в 1922 році й піти до праці в смедрі, вступивши там одночасно до Комуністичної Партії Канади до відділу ТУРФДім і Робітничого Запозитового Товариства й почав щиро у них працювати.

В смедрі в Трейл працював до 1925 року, а при кінці того року власним коштом прибув на Вінний Освітній Курс ТУРФДім до Вінніпегу.

По скінченню Вишого Освітнього Курсу 22 місяці вчителював в дитиній школі відділу ТУРФДім у Форт Франсесі, виконуючи і всі інші організаційні обов'язки.

Коли в 1928 році почався другий Вінний Освітній Курс ТУРФДім у Вінніпегу, тов. Білецький знову прибув на него і в березні 1928 року почав працювати в адміністрації Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства.

Тов. Білецький є секретарем Дистриктового Комітету Комуністичної Партії у Вінніпегу і активним працівником братніх організацій, головню серед молоді.

ВЕЛИКИЙ ПЕРЕДВИБОРЧИЙ МІТІНГ КОМПАРТІЇ КАНАДИ НА ЗАКІНЧЕННЯ КАМПАНІЇ

ВІДБУДЕТЬСЯ

В ЧЕТВЕР, 21. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ.

ПРОМОВЛЯТИ БУДУТЬ ТОВАРИШІ:

ТОМ ЮЕН, А. БІЛЕЦЬКИЙ, ЛЕСЛІ МОРИС і І. НАВІЗІВСЬКИЙ.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ! ПРИХОДІТЬ ЯК НАПЧИСЛЕННІШЕ НА ЦЕЙ МІТІНГ, ЩОБ ПОСЛУХАТИ ВІЯСНЕННЯ ВСІХ НА ІВ А ЖЛИВІШИХ ПИТАНЬ В ЗВ'ЯЗКУ З ТЕПЕРШНІМИ ВИБОРАМИ. НА ЦЬОМУ МІТІНГУ МОЖЕТЕ СМІЛИВО ВИСЛОВИТИ СВОЮ ДУМКУ, СТАВИТИ ПИТАННЯ І ОДЕРЖАТИ НА НИХ ТОЧНІ ПОЯСНЕННЯ.

В ЯКОМУ ЧАСІ ВІДБУВАЄТЬСЯ ГОЛОСУВАННЯ?

Голосування відбувається від 9 години вечора до 8 години вечора.

Коли не працюєте, то голосуйте власно в день, щоб не перешкіджати робітникам, котрі мусять йти голосувати аж після того, як вернуть з роботи, ввечерю.

Щоб скорше знайти ваше назвиство у виборчій листі, візьміть з собою картку, прислану вам з "Світ Гол".

За всякими іншими інформаціями звертайтеся до нашої виборчої квартири в Укр. Роб. Домі, або телефонуйте: 51 465. В день виборів йдіть всі до голосування!

Голосуйте числом 1, на Томаса Юена, на алдермена!
Голосуйте числом 1, на Андрія Білецького на шкільного троста!

М. КОЦЮБИНСЬКИЙ ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ

(Продовження)

Дивно Іванові, що такі красні гори, такі веселі, а створили їх злиди. Кажі, братчику, дади, просить Іван, а Микола знов починає:

Аридик був златний до всього, що надумав зробити. А бог, якщо хотів мати, мусів вимудрувати в него або укасти. Поробив Аридик виві, зробив си скринку і грає, а виві падаєть. Побачив бог та й вкрав того в него і вже обое падають. Що є на світі мудроні, штурдация всяка то все від него, від сотони. Де що лиш'є — віз, кінь, музика, млин або хата, все винадав він. А бог лиш' крав та давав людям. Таке то.

Раз аридик змерз та й, щоб загіртісь, вигадив ватру. Прийшов бог до ватри і дивитись на вогонь. А той вже знає, чого він. "Все ти, каже, у мене покрав, а цього не дам". Але дивитись аридик, а бог кладе вже ватру. Так йому стало досадно, що він озмив та й плюнув у божу ватру. А з той сльози і знявся над вогнем дим. Перша ватра була без диму, чиста, а відтоді курить.

Довго Микола оповідає, а коли ненарком згадає чорта, Іван христіть груди під кептарем. Микола ж тоді плає, аби нечистий не мав над ним сили.

Засиджував Микола і Іван, замість цього пильнує ватри. Проти вогню, на лаві, спить ватра, а там в кутку, де неспокоїно хвилюються тині од бербевиць, постогіве хорин. В лорнім котлі кипить вода, дим збивається вгору, під дах, вилятає крізь гонти. Часом нечистий дихає у діру, і тоді дим з силою буха та гриме очі, але то добре, бо не можна заснути. А сон налягає. Щоб однатити його, Іван встромлює оці в живий вогонь! Він мусить сокотити вогонь, що полонинську душу, бо хто знає, що б сталося, якби не вбергі! Весела грань сміється до Івана з-під важкого накладу і раптом чекає. Перед очима йльнуть вже зелені плями: розпливаються у царинки, у смерековий сік. По царинці ступають білі ноги Марочки. Вона киди в політ граблі і простягає до нього руки, підливаються у царинки, у смерековий сік. По царинці ступають білі ноги Марочки. Вона киди в політ граблі і простягає до нього руки, підливаються у царинки, у смерековий сік. По царинці ступають білі ноги Марочки. Вона киди в політ граблі і простягає до нього руки, підливаються у царинки, у смерековий сік.

Чи не пора варити кулешу на сиданок для вівчарів?

Іван виходить з стаї.

Тиня і холод обймають його. Деся у загородах диха худібка, збилісь вогонню випіслабо блищать біля застайок ватри. Вівчарки обступили Івана, витягують залезане тіло, гребуться і трутьби до ніг. Чорні гори залягли долинк, що чують навіть дихання худоби. А над ними розстелась небо, ця полонина не-

бесна, де висаються зорі, як білі овечки. Чи не змось є в світ, опріч цих двох полонин? Одна поспалась долом, друга горою, а між ними, як дробна цитка, чорне пастих.

А може нема нічого. Може він затопиває вже гори, може зхувались гори, роздунили усе живуще, а лиш' одне Іванове серце глухо кадала під кептарем у безконечних мертвих просторах? Самота, як білий зуб, починає сесті йому серце. Шось велике, вороже душить його, що затверділа тиня, байдужий спокій, цин сон небутия. Нестерпачка стиска йому до голови, за горло хапає неспокої, і стрепенується раптом, він з криком, ушолоканням і зойком киди з собою у полонину, щоб серед гвалту виварок, тіко ревучим кудьком зламати тиню, розбити її на скалки, як камінь шибку. Ов'ов'ов' — одливаються збуджені гори. Га-га-га, повторюють в тривозі далеко верхи, і знову змишулась розбита тиня. Вівчарки вертають назад, скалять до Івана зуби та махають хвостами.

Але зробилось ще сумніше. Схотилось сонця, веселого шуму ріки, теплою хатнього духу, розмови! Жаль вхопив серце, солодка дуга. Здаки почали його, заливати та хвилюватись перед очима. І раптом почув він тихе: "Іва-а!" Хтось його кликав. О! знову: "Іва-а!"

Марочка? Де вона взялась? прийшла на полонину? Вночі? Забудилась і кличе? Чи може йому примудлось? Ні, вона тут. Серце кадала в Іванових грудях, але він багається ще. Куди йти? І знову, утретє долтає до нь-

го звідкись. "Іва-а!" Марочка, вона, напевно. Він біжить навпростець, без стежки, гуди, звидки чув голос, але стрічає лиш' прірву, кудю не можна ні збігти, ні відстатись на полонину. Стоить і заглядає у чорну безодню. Тоді йому робиться ясно, це його кличе Іван. І христіть груди та озираючись лясно, він повертає до стаї.

Пора варити кулешу. В киплячій казані він силде муку, крає її навхрест, і сьорю запанана пара мшається з запахом диму. Ватаг потягається вже, починає дити. Але хто його кликав? А може то була така Марочка?

Пого тягнє подивитися ще, коли стало видніше. Іде в полонину. Холодні роси сьдають йому на постолі, небо зачервонилось, і зблиди зорі. Іван виходить на верх і раптом холодне. Де він? Що з ним? Куди ділися гори? Води обляки кругом полонину, потопили верхи, і полонина пливе самотою в безкрайому морі. Од Черногори подихнув вітер, пови воді хвилюються стіла, чутио, як невидиме ще сонце сьиве в глибини, а ось виткнувся з моря ввесь ристий верх, з якого стікає вода. Сильніше по-диха холод, зростають вали на морі, і верхи, один за другим, пробиваються з білої пни. Світ наче наново родився. Води постикали з верхів і ходять вже під ногами, сонце простелило на небо свою корону і осядає, показе лице, а з стаї несеться сумний голос трембіти і будить зо сну полонину.

Товариші! Відновляйте передплату однокій робітничої газети "Укр. Роб. Вістей"!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСІДНОП-ТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — однокій український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — однокій дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — однокій журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" — однокій журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису окрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N LTD.

Cor. Pritchard & McGregor St., Winnipeg, Man.